

Del af Befolkningen ikke ved af, hvor meget den svarer i Stat gennem den indirekte Beskatning. Dette ligger jo i hele Systemet; og derfor se vi ogsaa, at i Grunden Regeringerne i alle Lande ere enige om, at de indirekte Skatter skal man søge at have saa store, som det overhovedet er muligt at faa gennemført, fordi man, som det ærede Medlem for Slagelse (Røedt) sagde, bedre kan plukke Hjerene af Gæssene, naar de ikke mærke det. Jeg tror, at hvis Optrævningen af disse Skatter foregik paa en helt anden Maade, vilde der rejse sig en saadan Bevægelse mod at svare dem, at vi for mange Tider siden vilde have været enige; vi havde da for længe siden faaet gennemført en praktisk og god Revision af Toldloven. Lad os tænke os, at en Mand kommer ind i en Butik og køber sin Vare, og samtidig skal betale Varens Pris, Produktionsprisen, Handelsavancen og Tolden. Hvis Tolden ikke blev betalt i det samlede Beløb, men var en Stat, der opkrævedes ved Siden af, saa Butiksvenden, efter at Manden havde handlet med ham, sagde til vedkommende Kunde: „Værsgod, kom her hen, giv mig saa endvidere 10—20—30—40—50 ja 55 pCt. i Stat“, hvis det var paa den Maade, den indirekte Stat blev opkrævet, føler jeg, mig overbevist om, at man for længst vilde have faaet Djet op for, at det ikke gik i Længden at blive ved at kræve en saadan Stat eller at have en Toldlov, der krævede en saadan Stat. Men vi have jo ikke en saadan Optrævningsmaade, og derfor finder Befolkningen sig i det, fordi den, som jeg før sagde, ikke er klar over, hvor meget den i Virkeligheden svarer i Toldstat gennem sit Forbrug.

Hvordan stiller Sagen sig nu, efter at man har behandlet den i Kommissionen? Her er jeg enig med foregaaende ærede Medlemmer af Kommissionen, som have talt, i, at man har behandlet den rent sagligt; der har ikke været Tale om Fraser eller Slagord, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Veth-Espensen) nævnedes. Nej, Sagen har været behandlet sagligt fra alle Sider, og have Forslagene ikke kunnet staa for en saglig Kritik, har man maattet høje af. Jeg skal ogsaa anerkende, at Kommissionen har haft den fornødne tekniske Assistance til at værdsætte og bedømme de forskellige Andragender, der ere indkomne fra alle Sider. Men nu staa vi alligevel uden at være blevne enige i denne Kommission. Enkelte have jo set saaledes paa de Forslag, der foreligger, som om der var en himmelvid Forskel mellem Flerstal og Mindretal, andre have set noget lysere paa det, jeg hører til de sidste. Jeg mener, at ved god

Wilde maatte der kunne naas et Resultat, maatte der kunne opnaas Enighed, saa at vi fik denne foreløbende Lovgivning revideret, og der vilde jeg rigtignok for mit personlige Vedkommende ønske, at man kunde naa en Overenskomst, efter at nu Folketinget har taget Sagen i sin Haand. Jeg styr ikke at udtale, at jeg for mit personlige Vedkommende er gaaet saa langt som muligt i Retning af imødekommende Forstaaelse. Naar man faar noget til Gengæld, kan det maasse nok være, at man paa enkelte Punkter gaar noget længere, end man paa Forhaand antog, man vilde gaa, men saaledes gaar det jo overalt i Livet, at naar man skal mødes med anderledestenkende, man man slaa noget af. Jeg har altsaa ogsaa for mit Vedkommende i Kommissionen forsøgt at strække mig saa langt, som jeg mente at kunne forsvare af Henhyn til mine Principper om en Revision af Toldloven, og jeg mener, at Mindretallet ikke kunde gaa længere. Naar nu, som jeg nævnedes før, Regeringen og Rigsdagen tager Sagen i sin Haand, saa vil jeg meget anbefale, at de overveje alvorligt og grundigt, om det dog ikke er værd at se at komme til Forstaaelse om en ny Toldlovgivning, selv om man kun bliver saa taalelig tilfreds paa begge Sider, eller, om man vil, selv om ingen bliver tilfreds. Jeg tror, at alle ere og nødvendigtvis maa være enige om at komme bort fra den Toldlovgivning, vi have nu, og som jo er en Mennekealder gammel. Jeg vil altsaa anbefale Tingene, navnlig ogsaa Folketinget, at strække sig saa vidt, som man mener at kunne forsvare med sine Principper lige over for en Revision af vor Toldlovgivning.

Hvorledes stiller nu den ærede Finansminister sig til dette Forslag? Ja, vi vide jo, at han har forelagt dette Forslag ligegyldende med Kommissionens Flerstals Forslag, og det plejer jo at være Reglen, at en Minister holder sig til Flerallet, skønt vi jo ganske vist have Undtagelser fra Reglen, saaledes den ærede Landbrugsminister, der forelagde sit Forslag i Overensstemmelse med Mindretallet, men det lader jeg staa hen. Den ærede Finansminister har vist en lige saa klar Opfattelse som vi Medlemmer i dette Ting af, at hvis der skal komme en Lov ud af nærværende Forslag, saa kan det ikke blive en Lov paa det Grundlag, som Flerallet har stillet sig paa, men derfor glædede jeg mig ogsaa over, at den ærede Finansminister tilføjede, da han forelagde Forslaget, at det var som Forhandlingsgrundlag, han havde valgt dette, og saa kan der jo nok blive Lejlighed til, naar man vil slaa det nødvendige af, at komme til en nærmere Forstaaelse.